

Rytter: Det foreliggende Lovemne har jo været behandlet i Rigsdagen i mange Aar. Under en tidligere Regering blev det altid sagt fra Oppositionens Side, at Justitsministeren fik alt for stor Myndighed over for fremmede, og at dette var meget farligt; man skulde ikke genere de Udlændinge, som kom her til Landet, mere end nødvendigt. Man fandt imidlertid Loven nødvendig, og det gør man stadig. Tvunget af Omstændighederne er vi selvfølgelig ogsaa villige til at stemme for Lovforslaget.

Der er imidlertid enkelte Ting, vi kunde ønske nærmere Oplysninger om. Det ene Punkt vedrører det Cirkulære, der skal udstedes med Hensyn til Teltlejre. Princippet er selvfølgelig godt, men kunde det ikke fastslaaes lidt nærmere i Loven, hvad Cirkulæret skal gaa ud paa? Dette vil vi imidlertid kunne diskutere i et eventuelt Udvalg.

Med Hensyn til de ved Udsendelse eller Udvisning foranledigede Udgifter har den højtærede Minister Ret i, at det er rimeligt, at Staten og ikke Kommunen afholder disse Udgifter, der dog efterhaanden er løbet op til noget.

Saa er der endelig Hovedspørgsmaalet, nemlig at det i selve Loven overlades til Justitsministeren at fastsætte de nærmere Regler for Anmeldelsestidspunktet, naar Anmeldelse skal finde Sted. Vi er klar over, at det er nødvendigt, at Ministeren her faar stor Myndighed, men der burde dog maaske i Loven sættes en Grænse, da de Regler, der gives, indirekte faar store Følger for Danske, som rejser til Udlandet; man bør derfor ikke være unødvendig streng. Hvis der ikke indføres en saadan Grænse, kunde man tænke sig, at en streng Minister fastsatte en Tidsfrist paa 24 Timer, medens en anden Minister, som saa lidt anderledes paa det, vilde gaa op til 8 eller 14 Dage. Vi mener, det er for stort et Spillerum, og at det i Loven bør fastsættes, hvordan Regelen skal være.

Ligeledes kunde jeg ønske, at den højtærede Justitsminister vilde udtale sig om Grunden til, at man i Lovforslaget skriver, at Anmeldelsespligten paahviler Værten — altsaa ikke Udlændingen. Hidtil har man holdt paa, at Anmeldelsespligten paahvilede baade Værten og Udlændingen, ud fra den Betragtning, at man da havde en klar Regel, hvorefter ogsaa Udlændingen kunde blive ansvarlig. Alene den Omstændighed, at man kunde faa et Paaskud til at stifte Bekendtskab med Udlændingen, fordi han havde overtraadt denne Regel, var gavnlige; for det Tilfælde, man havde ham mistænkt for noget andet, var det godt at have denne

formelle Regel at holde sig til, saaledes at man kunde undersøge hans Forhold lidt nærmere. Saa vidt mig bekendt har det i mange Tilfælde, naar Udlændinge havde overtraadt disse Regler og man undersøgte deres Forhold nærmere, vist sig, at der var mere i Vejen.

Selve Princippet i Lovforslaget er vi altsaa paa Grund af Omstændighederne Tilhængere af, og vi kan fra vor Side tilslige Ministeren en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.

C. J. F. Sven: De Bemærkninger, hvormed den ærede sidste Taler (Rytter) sluttede, kan mit Parti tiltræde. Ogsaa vi vil give Lovforslaget en velvillig og hurtig Behandling, men vi ønsker dog at faa en Udvalgsbehandling, idet visse af de Emner, Lovforslaget omhandler, sikkert bedst egner sig til Drøftelse i et Udvalg; de Oplysninger, som er nødvendige for den egentlige Begrundelse af Lovforslaget, lader sig vanskeligt fremsætte i et offentligt Møde. Jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at hele Systemet med Pas og lignende teoretisk kan være udmærket, men i Praksis vil det ofte gaa saaledes, at de Gener, det medfører for de, om jeg saa maa sige, legitime rejsende, er større end de Goder, man høster over for uønskede Elementer, som søger at komme ind i Landet, thi de Folk, som ikke har rent Mel i Posen, skal nok sørge for, at deres Legitimationspapirer tilsyneladende er i skønneste Orden. Gang paa Gang slipper Folk ind i Landet, som er sluppet ind i Kraft af falske Pas o. lign., og derfor tror jeg ikke, den Værdi, man mener at have i Lovens Bestemmelser, maa overvurderes; det er nu engang saadan, at Forbrydere og andre uønskede Elementer nok skal vide at have Formalia tilsyneladende i den skønneste Orden. Imidlertid vil vi ikke gaa ind for at forholde Politimyndighederne de Midler, de nu engang mener at maatte bruge i paa-gældende Tilfælde, og trods disse mere almindelige teoretiske Betæneligheder er vi derfor ikke uvillige til at gaa ind for dette Lovforslag.

Veistrup: Jeg er enig i, at et Tilsyn med fremmede og rejsende fremdeles er nødvendigt, og derom er der for øvrigt heller ikke nogen Uenighed her i Tinget, hvilket fremgik af de Taler, der er holdt af de ærede Medlemmer, som har haft Ordet før mig. Man er indforstaaet med, at saaledes som Forholdene er rundt omkring os, er det nødvendigt at opretholde en Lovgivning af denne Karakter, hvor beklæ-